

Мотиви към присъда № 12/18.01.2024 год. по НОХ дело № 5143 по описа за 2023 г. на Районен съд гр. Варна, 45-ти наказателен състав

Варненска районна прокуратура е внесла обвинителен акт по досъдебно производство № 1244/2021 год. по описа на 01 РУП Варна срещу подсъдимата З. А. А. с ЕГН ***** от гр. Варна, затова, че на 11.08.2021 г., в град Варна, оставила горяща свещ без надзор в съседство с горими предмети в стая с малки деца, в резултат на което възникнал пожар и по този начин по непредпазливост причинила смъртта на Б. К. Д., ЕГН ***** - престъпление по чл. 122, ал.1 от НК.

В разпоредително съдебно заседание подсъдимата, редовно призована се явява лично и с адв. А. Д., АК-Варна. При обсъждане на въпросите по чл. 248, ал.1 от НПК изрично е заявила, че е запозната с разяснената и процедура и желае делото да се приключи чрез съкратено съдебно следствие в производството пред първата инстанция при условията на чл. 371, т.2 от НПК. Заявила е, че се признава за виновна в извършване на престъплението, за което и е повдигнато обвинение, признава фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и дава съгласието си да не се събират доказателства за тези факти, поради което след влизане в сила на определението по чл. 248, ал.6, вр. ал.1, т.3 и 6 от НПК съдебното заседание продължи по реда на глава XXVII от НПК.

В хода на съдебните прения прокурорът поддържа повдигнатото обвинение и счита, че подсъдимата е осъществила състав на престъпление по чл. 122 ал.1 от НК, като е отглеждала децата си в потресаващи условия без електричество и елементарни условия за отглеждане на деца, като вследствие на оставената свещ без надзор е възникнал пожар, вследствие на който е починало детето и Б. К. Д.. Моли съда при определяне на наказанието да отчете чистото й съдебно минало, и да й наложи наказание в размер на една година лишаване от свобода, с възможност за прилагане на чл. 66 от НК.

В съдебно заседание защитникът на подсъдимата, заявява, че подзащитната и се признава за виновна в извършване на престъплението, за което и е повдигнато обвинение и признава изложените факти в обстоятелствената част на обвинителния акт, като е съгласна да не се събират доказателства за тези факти с оглед разпоредбата на чл. 371, т.2 от НПК.

В хода по същество е поискал съдът да признае подзащитната му за виновна за извършено престъпление по чл. 122, ал.1 от НК, като и наложи наказание лишаване от свобода в минимален размер, което да бъде отложено с подходящ изпитателен срок.

Подсъдимата А. в личната си защита и в последната си дума моли да и бъде наложено наказание лишаване от свобода за срок от три месеца, което да бъде отложено, изразява съжаление.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, и съобразно вътрешното си убеждение намира за установено следното **от фактическа страна:**

Към м. 08.2021 г. подс. З. А. А. живеела на съпругески начала със св. К. О. Д.. От съвместното им съжителство имало родени пет деца, които към този момент били малолетни. Най-малкото от тях - Б. К. Д. било родено на 19.04.2021 г. Семейството обитавало незаконно изградена постройка, находяща се в ромската махала в гр. Варна - ***. Битовите условия в постройката били изключително лоши. В нея нямало електро и водоснабдяване и често в нея навлизали плъхове. В семейството само св. К. Д. работел в пункт за изкупуване на вторични суровини. А. била неграмотна, без образование и не работела. Поради това тя основно осъществявала грижите за децата.

На 11.08.2021 г. рано сутринта св. К. Д. излязъл и отишъл на работа. По-късно през деня

подсъдимата му се обадила по телефона и му поръчала, когато се прибира да купи сухо мляко за най-малкото им дете Б. К. Д.. Св. К. Д. приключил работа около 17.30 ч. и си тръгнал. По пътя си той купил необходимото сухо мляко, но около 18.30 ч., до „МОЛ - Варна“ срещнал свой приятел, който му предложил да изпият заедно по една бира. Св. Д. се съгласил и двамата си купили по бира от магазин, намиращ се в близост. В последствие решили и отишли в питейно заведение, където изпили по още 3-4 бири и стояли до около 21.30 ч. След това се отправили към друго място, находящо се до „Зеленчукова борса“ в гр. Варна, където консумирали още алкохол.

Тогава подс. А. телефонираше отново на св. Д. и го попита къде е, като той ѝ обяснил, че вече е в ромската махала и се прибира. Докато вървял към дома си обаче, св. Д. чул силна музика и разбрал, че в махалата има сватба, поради което не се прибрал в дома си, а се отбил на празненството.

Междувременно бебето Б. Д. огладняло и започнало силно да плаче. Поради това А. решила да отиде да пресрещне св. Д. и да вземе от него закупеното сухо мляко, за да го нахрани. Преди това тя успяла да приспи детето и го оставила в една от стаите на обитаваната от тях постройка, като го поставила в дървен сандък, който ползвала като бебешко кошче за спане. В тази стая тя оставила да спи и по-голямото им дете на име Емре, което било на възраст от една година и половина. На пода на стаята имало килим, в нея се намирали и фотьойл, два шкафа с дрехи на децата, малка масичка, поставена до прозореца и малка газова бутилка с пропан-бутан, която ползвали за приготвяне на млякото за бебето и която св. Д. заредил около 3-4 дни по-рано.

Тъй като в стаята влизали плъхове, когато в нея било тъмно, преди да излезе, А. запалила свещ и я оставила в чинийка на един от шкафовете с дрехи до вратата на стаята, до който се намирили и фотьойла и газовата бутилка.

Около 22.00 ч. А. телефонира за пореден път на св. Д., като го попитала къде се намира. Той ѝ казал, че тръгва към място в квартала, на което има стъпала за изкачване и двамата се разбрали, че тя също ще отиде до там, за да го посрещне.

Когато тръгвала към уговореното място, А. поръчала на своята сестра - св. А. А. А., която живеела в съседство, да наглежда спящите в постройката деца, както и останалите ѝ деца, които все още играели навън. Непосредствено след това св. А. А. влязла в постройката, надникнала в стаята, в която спели децата и след като се уверила, че те действително спят, излязла.

Докато нямало никой възрастен в стаята, по неустановен по делото начин, запалената от А. свещ подпалила дървения шкаф, върху който била поставена, като по този начин възникнал пожар.

По-голямото дете на име Емре се изплашило от огъня, изпищяло и тръгнало да излиза от стаята. Св. А. А. чула писъка му и видяла, че от стаята, в която били децата излиза дим. Тя се втурнала към нея и грабнала това дете, но не успяла да влезе вътре, за да вземе и бебето Б. К. Д., тъй като PVC вратата на стаята започнала да се топи от развилата се висока температура в следствие на разгорелия се пожар. Св. А. А. избягала с по-голямото дете към съседите. Около постройката се струпали живущи в близост, които се опитвали да загасят пожара с подръчни средства.

Към този момент св. Д.Й. А.ов преминавал с управлението от него автомобил по бул. „Васил Левски“ в посока от Автогара - Варна към пътния възел на булеварда и ул. „Девня“ и забелязал възникналия пожар и хората, които се опитват да го загасят. Той спрял автомобила си и сигнализирай за случващото се на тел.112. Докато траел разговорът му с диспечера, газовата бутилка, която била в стаята, където останало бебето Б. К. Д., се взривила.

Сигнал на тел.112 за възникналия пожар бил подаден и от св. М.С.М., живущ в къща,

разположена до постройката, обитавана от семейството на подс. А..

Междувременно последната успяла да стигне на уговореното място и след като се срещнали със св. Д., двамата се отправили обратно към дома си. Отдалече те видели, че в посоката на техния дом е възникнал пожар и хукнали натам, но първоначално не разбрали, че пожарът е именно в обитаваната от тях постройка. Докато достигнат до нея и разберат това, възникналият пожар бил потушен от изпратените на място два екипа на Първа РС „ПБЗН“ - Варна. След като двамата разбрали, че бебето Б. К. Д. е останало в стаята, в която бушувал пожара, св. К. Д. се опитал да проникне в постройката през покрива ѝ, за да го извади от нея, но бил възпрян от пристигналите на мястото полицейски служители, тъй като съществувала опасност за живота му.

На следващата сутрин, след като пожарът бил окончателно изгасен, бил извършен оглед на местопроезшествие, при който в горепосочената стая бил открит обгорелия труп на детето Б. К. Д. и по случая било образувано досъдебно производство.

Видно от заключението на назначената и изготвена пожаро-техническа експертиза, причината за възникналият пожар са небрежни действия при боравене с открит огън, оставена горяща свещ без надзор в съседство с горими предмети в стая с малки деца. Огнището на пожара е възникнало вътре в стаята, вляво от врата пред прозореца, там където е оставена запалена свещ в чинийка върху дървен шкаф.

Според експертизата, най-вероятно свещта е паднала върху горими предмети в съседство, започнало е горене, което бързо прераства в пожар. В стаята започват да горят двата шкафа с дрехи, масата и килима на пода. При горенето им се образуват димни газове с висока температура, които започват да се движат от вътре навън и отдолу нагоре, отделя се голямо количество гъст задушлив и силно отровен дим с висока температура, както и голямо количество въглероден оксид. Пожарът се разпространява, тогава е открит от съседи, които подават съобщение на тел.112 и предприемат гасителни действия с подръчни средства. До пристигането на пожарните екипи пожарът се е развил и е обхванал изцяло обема на стаята, прогорели са тавана и дървената покривна конструкция, от силното нагряване се взривява газова бутилка с пропан-бутан, вдясно до входната врата.

При създалата се фактическа обстановка е нямало опасност от разпространение на пожара върху друго съседно имущество.

Видно от заключението на изготвената по делото съдебно-медицинска експертиза, при прегледа и аутопсията върху трупа на Б. К. Д. е установено: зацапване с черни частици (сажди) по лигавицата на трахеята и бронхите, ясно червена кръв, ясно червен цвят на мускулатурата, оток на белите дробове, вдишани сажди, остър бронхит, венозен застой във вътрешните органи, послесмъртно изгаряне в областта на гръдния кош, горни и долни крайници, овъгляване в областта на главата, горните и десния долен крайници, послесмъртно действие на гризачи в областта на черепа, мозъка, гръдния кош, седалището.

Причина за смъртта на Б. К. Д. е изгаряне 3-4 степен на обширни участъци от тялото. Установено е вдишване на черни частици (сажди) в трахеята и бронхите, което свидетелства за престояване приживе в обстановка на пожар.

Установените травматични увреждания в областта на главата, дясната ребрена дъга, седалището, с липса на меки тъкани, кръвонасядания с неравни очертания, са резултат на действията на животни, най-вероятно гризачи. Същите са получени послесмъртно.

В конкретния случай наказателното производство е приключило при условията на диференцираната процедура, предвидена в чл.371, т.2 от НПК.

В хода на съдебното следствие подсъдимата е направила самопризнания и е заявила, че признава фактите в обстоятелствената част на обвинителния акт, като е дала съгласието си съдът да не събира доказателства относно тези факти. Съдът и е разяснил и разпоредбата на

чл.372, ал.4 от НПК , извършил е проверка дали събраните в хода на досъдебното производство доказателства подкрепят самопризнанията на подсъдимата и дали тези доказателства са събрани по реда, предвиден в НПК. Констатира, че доказателствата са събрани по законоустановения ред и е приобщил събраните в хода на досъдебното производство и представените в съдебно заседание доказателства, доказващи самопризнанията на подсъдимата, като ги е прочел в съдебно заседание. На основание чл.372, ал.4 от НПК съдът е постановил протоколно определение, с което е обявил, че при постановяване на присъдата ще се ползва от самопризнанието на подс. К., събраните в хода на досъдебното производство и приобщени доказателства, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Предвид изложеното , както и във връзка с направеното от подсъдимата самопризнание на фактите и обстоятелствата по обвинителния акт, и с оглед предварително извършената служебна проверка , че събраните по ДП доказателства подкрепят направените самопризнания, съдът намира, че по безспорен начин е установена описаната в обстоятелствената част на обвинителния акт фактическа и правна обстановка, която се подкрепя изцяло от събраните в хода на ДП писмени доказателства – огледи на местопроизшествие, разпити на свидетелите Д.Й. А.ов, М.С.М., А. А. А., К. О. Д., обясненията на подс.З. А., СМЕ, Пожаро-техническа експертиза, Техническа геодезическа експертиза, Съдебна строително-техническа експертиза, акт за раждане, акт за смърт, телефотограма, справка от ГДПБЗН, РД ПБЗН-Варна, протокол за разбор на действията на дежурната смяна при ликвидиране на произшествие, писма и справки от Община Варна, дирекция „управление на сигурността и контрол на обществения ред“, свидетелство за съдимост, приобщени по време на съкратеното съдебно следствие по реда на чл.283 от НПК.

Горепосочените доказателства са събрани по съответния процесуален ред и не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при тяхното събиране.

Съдът кредитира изцяло гласните и писмените доказателства, тъй като са събрани и приобщени към делото по предвидения в НПК процесуален ред и подкрепят направените самопризнания от подсъдимия.

Съдът кредитира изцяло заключенията на вещите лица като пълни и обективни, съобразени изцяло с поставените задачи, събраните по делото гласни и писмени доказателства, и специалните знания на вещите лица.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира следното **от правна страна:**

С деянието си подс. З. А. А. е осъществила от обективна и субективна страна състав на престъпление по чл.122 ал.1 от НК.

От обективна страна, подс. А. на 11.08.2021 г., в град Варна, оставила горяща свещ без надзор в съседство с горими предмети в стая с малки деца, в резултат на което възникнал пожар и по този начин по непредпазливост причинила смъртта на Б. К. Д., ЕГН *****

За да бъде квалифицирано едно деяние като непредпазливо убийство по чл. 122, ал.1 НК, е необходимо да бъде налице такова пряко и непосредствено деяние - действие или бездействие на подсъдимия, което, без да е умишлено, да е извършено виновно и да е причинило смърт на пострадалия, т. е. в момента на извършването на дейност, която е позволена, деецът да съзнава, че поради допуснатото от него отклонение от изискванията за безопасност може да причини на някого смърт, но се надява, че с вземането на известни мерки ще избегне този резултат, или макар и в момента на извършване на такава дейност да е могъл да предвиди, че със своите действия може да причини смърт на някого, не е предвидил това. Следователно смъртта настъпва от преките действия на подсъдимия - от увреждането, което е причинил.

В настоящия случай се доказва, че на 11.08.2021 г. подсъдимата, майка на Б. К. Д. е отишла да

търси св.К. О. Д., с когото живеела във фактическо съжителство, като оставила двете си малолетни деца-четири месечния Б. К. Д. и Емре К. Д. на година и шест месеца сами в стаята, която са обитавали. По този начин подсъдимата е оставила малолетните си деца без родителски надзор и грижи. От обясненията на подсъдимата и пожаротехническата експертиза се установява, че към момента на възникване на пожара в стаята е имало горяща свещ, с цел да предпази двете деца от мишки, като причината за пожара е именно оставената свещ в близост до горими предмети.

Поведението на подсъдимата - оставяне на малолетно дете без родителски надзор и грижи в помещение със запалена свещ в близост до дрехи и други лесно запалими и горими материали, е в пряка причинна връзка с настъпване на общественонеопасния резултат - настъпване на смъртта на детето Б. К. Д..

От субективна страна подсъдимата е действала при несъзнавана непредпазливост/небрежност/, тъй като не е предвиждала настъпването на вредоносния резултат/смъртта на детето/, но е била длъжна и е могла да го предвиди.

Подсъдимата е оставила малолетните си деца в условия, довели до настъпване на смъртта на най-малкото от тях – Б. К. Д.. Без да съобрази, че може да възникне пожар подс.А. оставила двете си най-малки деца-четири месечния Б. и Емре, на година и шест месеца сами, без присъствието на друго пълнолетно лице, което да поеме грижите за тях в стая със запалена свещ. Да съобрази горните обстоятелства е било нейно задължение като родител и е било напълно в нейните обективни и субективни възможности. С тези съображения съдът намери, че е доказана и субективната страна на деянието на подсъдимата.

Причините за извършване на престъплението от страна на подсъдимата са ниската и правна култура.

По наказанието:

Разпоредбата на чл. 122, ал. 1 от НК предвижда наказание лишаване от свобода до пет години.

При индивидуализиране на наказанието за извършеното престъпление по чл. 122, ал. 1 от НК от страна на подсъдимата А., Съдът отчете като смекчаващи вината обстоятелства - чистото съдебно минало, съжаление за стореното, семейна ангажираност – във фактическо съжителство и майка на четири деца, същевременно и затрудненото семейно-битово положение.

Отегчаващи отговорността обстоятелства – съдът не намери.

Като анализира тези индивидуализиращи отговорността обстоятелства настоящия съдебен състав счете, че в конкретния казус е налице баланс на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства под границата със средния размер, поради което и предвид правната квалификация на деянието определи на подсъдимата наказание "Лишаване от свобода" в размер на девет месеца при условията на чл. 54, ал. 1 от НК. Същевременно, тъй като в случая производството е проведено и е приключило по съкратената процедура – предварително изслушване по реда на чл. 370 и чл. 371, т. 2 от НПК, т. е. съобразявайки и разпоредбата на чл. 373, ал. 3 от НПК, съдът наложи на подсъдимата наказание при условията на чл. 58а, ал. 1 от НК, като намали определеното наказание с една трета, поради което и наложи на подсъдимата наказание "лишаване от свобода" за срок от шест месеца.

При обсъждане на въпроса за изпълнението на така наложеното на подсъдимата наказание Съдът, отчитайки изложените по-горе смекчаващи отговорността обстоятелства, счита, че за поправянето и превъзпитанието на подсъдимата, в какъвто смисъл са визираните в чл. 36 от НК цели на наказанието, не е необходимо така наложеното и наказание "лишаване от свобода" да бъде реално изтърпяно, а изпълнението на същото е достатъчно да бъде отложено с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ по смисъла на чл. 66, ал. 1 от НК, който срок

Съдът намери за достатъчен за постигане на превенцията.

Според преценката на Съда именно това наказание като вид и размер се явява съответно на степента на обществена опасност на деянието и дееца, изпълняващо целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл. 36 от НК, поради което и е справедливо.

По разноските:

На основание ЧЛ.189 ал.3 от НПК подсъдимата следва да заплати в полза на Държавата по сметка ОД МВР-Варна направените по делото разноси в размер на 1945,45 лв..

Така мотивиран, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: